

[Svend Erik Hovmand]

levende tilpasning efter den enkelte landsbys individuelle behov. Venstre vil ikke acceptere, at landsbyerne bliver stedbørn i planlægningen.

I venstre har vi ingen tro på, at nogen bliver lykkeligere af, at vi indretter vort samfund efter en særlig skrivebordsmodel for ensartede bystørrelser på forskellige niveauer, og vi er glade for, at de restriktive modeller for centerstruktur aldrig er blevet omsat i paragraffer og i nogen lov, selv om centralistiske embedsmænd tilsyneladende lader, som om dette er tilfældet.

I det hele taget er vi meget betænkelige ved at gå for meget i detaljer, når det drejer sig om planlægning, især når det drejer sig om planlægning, der rækker blot nogle år ud i fremtiden. Det betyder ikke, at vi ingen planlægning skal have. Det betyder, at vi skal være uhyre varsomme med i dag at træffe afgørende dispositioner i alle enkeltheder på områder, hvor der ikke er brug for det før om 10, måske 15 år. Planlægningen skal være en rullende proces, som det hedder i miljøministerens redegørelse.

Udlægning af byzonejord synes jeg er et godt eksempel på, hvordan det kan gå. Det danske samfund opfører sig i disse år helt anderledes, end selv de klogeste planlæggere kunne forudse for blot få år siden. I dag ligger adskillige milliarder kroner begravet i byggemodnede grunde, og mere end 500 km² er udlagt til byudvikling, som langt fra har fundet sted i det omfang, man har disponeret efter. Det betyder store tab for kommunerne. Det sætter mange landmænd i en økonomisk klemme, og det forhindrer i mange tilfælde en hensigtsmæssig anvendelse af værdifuld jord.

Vi lægger derfor megen vægt på, at det forslag, som venstre fremsatte sidste sommer, om mulighed for en hensigtsmæssig grænse-
dragning mellem by- og landzone, nu nærmer sig sin gennemførelse. I samme forslag, beslutningsforslag nr. B 77, fremhævede vi også nødvendigheden af at sikre de områder af landet, som ikke forsynes med kraftvarme eller naturgas, en rimelig energiforsyning. Det er uacceptabelt at gøre beboerne i disse egne, det såkaldte område 4, til energipolitiske stedbørn. Vi har derfor med glæde konstateret, at energiministeren har nedsat et hurtigtarbejdende udvalg og i øvrigt aktivt er gået ind i overvejelserne om tariffer, afgifter

og nye forsyningsmuligheder netop til gavn for disse områder.

Lad mig endelig nævne forholdene omkring de mindre øsamfund. Det er mit indtryk, at der her er nogle problemer, dels i relation til færgedriften og færgernes fornyelse, dels i relation til de kommuner på fastlandet, de enkelte øer er tilknyttet. Jeg har noteret mig, at en række ministre er opmærksomme på denne udvikling, og jeg kan sige, at vi i venstres folketingsgruppe meget nøje vil overveje disse forhold.

Jeg skal til slut understrege, at venstres hovedbudskab i denne debat er forenkling og decentralisering. Ud over de punkter, jeg allerede har nævnt, arbejder vi med en række konkrete forslag, herunder forslag om forenkling af lokalplanproceduren, ligesom vi på en række felter overvejer muligheden for at lægge flere beslutninger ud og fjerne restriktive og centralistiske bestemmelser i lovgivningen.

Vi har i de seneste år oplevet en positiv udvikling i retning af at rette op på det skæve Danmark, det, man talte så meget om i 1960'erne og 1970'erne. Vi håber, at der i tinget ikke alene vil være vilje til at fortsætte denne kurs, men også vilje til at gennemføre den forenkling og den decentralisering, som vi finder så afgørende.

Hove Sørensen (SF):

Jeg vil indlede med at takke ministeren for redegørelsen, som på mange punkter er udtryk for gode intentioner. Samtidig er jeg meget tilfreds med debatoplægget fra planstyrelsen, som sammen med bilagene giver grundlag for en grundig debat om landsplanlægningens mål og nærmere indhold.

Når jeg læser ministerens redegørelse, så må jeg stille mig selv det spørgsmål, om vi gør nok for at blive enige om det vigtigste grundlag for landsplanlægningen, nemlig spørgsmålet om, hvad det er for et samfund, vi bevæger os i retning af, eller måske snarere spørgsmålet om, hvad det er for et samfund, vi skal benytte planlægningen til at fremme. Jeg er sikker på, at de kommende års udvikling vil vise, at det er en kvalitativ vækst, vi må arbejde henimod, fremfor en genoplivning af 1960'ernes uhæmmede vækst og forbrugerræs.